

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 5 จะแบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนแรกจะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน เป็นลักษณะทั่วไปของกลุ่มประชากร สถานภาพการปฏิบัติของข้าราชการตำรวจ อายุ ราชการ ระดับการศึกษาสูงสุด อยู่ในระหว่างการศึกษาเพิ่มเติมหรือไม่ รายได้ ประสิทธิภาพของงาน (ซึ่งจำแนกพิจารณาได้จาก ตำรวจเคยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในรอบ 7 ปีที่ผ่านมา การเคยถูกดัดเงินเดือนประจำปี ในรอบ 7 ปีที่ผ่านมา และการเคยถูกร้องเรียนหรือถูกตั้งกรรมการสอบสวนในรอบ 7 ปีที่ผ่านมา

ตอนที่ 2 จะเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จะมีความสนใจทางการเมืองมากกว่าตำรวจที่มีได้ปฏิบัติงานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

ตอนที่ 3 จะเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ตำรวจที่มีความสนใจทางการเมืองย่อมปฏิบัติงานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่าตำรวจที่ขาดความสนใจทางการเมือง

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนแรกจะเป็นการจำแนก ตำรวจนครบาลชั้นประทวนออกเป็น 2 กลุ่ม คือตำรวจที่มีหน้าที่ด้านป้องกันและปราบปราม และตำรวจที่มีหน้าที่ด้านอื่น ๆ ซึ่งตำรวจทั้ง 5 สถานี คือ สถานีตำรวจนครบาลดุสิต สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี สถานีตำรวจนครบาลปทุมวัน สถานีตำรวจนครบาลชนะสงคราม สถานีตำรวจนครบาลนงาไท ได้แจกแบบสอบถาม สถานีตำรวจทั้ง 5 สถานีตำรวจ โดยแจกแบบสอบถามสถานีละ 60 ชุด แต่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมด 242 ชุด ได้จำแนกตำรวจที่ทำหน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปราม จำนวน 130 คน ตำรวจที่ทำหน้าที่ด้านอื่น ๆ จำนวน 112 คน

ต่อไปจะได้พิจารณาจำแนกข้อมูลพื้นฐานของข้าราชการตำรวจชั้นประทวน โดยจำแนกตามอายุ จำแนกตามอายุราชการ จำแนกตามยศ จำแนกตามระดับการศึกษา จำแนกตามอยู่และไม้อยู่ระหว่างการศึกษา

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมืองของข้าราชการตำรวจ จำแนกตามอายุ

ประเด็นความรู้/ความสนใจ ทางการเมือง	อายุ (ปี)					F ratio	ระดับ นัยสำคัญ	
	>25	25-35	36-45	46-45	46+			
1. ความสนใจติดตามข่าวสาร ของบ้านเมือง	3.15	3.13	2.85	3.00	3.17	3.04	2.55	.0401
2. ความสนใจเกี่ยวกับการ เลือกตั้ง	3.38	3.59	3.58	3.60	3.79	3.57	2.13	.0775
3. ความรู้ความเข้าใจใน บทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.61	3.64	3.55	3.54	3.78	3.61	.80	.5274
4. ความรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง	3.44	3.53	3.50	3.55	3.20	3.50	1.34	.2568
รวม	3.39	3.47	3.37	3.42	3.49	3.43	1.11	.3548
จำนวน	27	109	72	24	10	242		

จากตาราง 2 ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความรู้และความสนใจทางการเมืองของข้าราชการตำรวจ พบว่ามีแบบแผนที่ไม่แน่นอน ช่วงอายุที่ให้ความสนใจทางการเมืองน้อยที่สุด ได้แก่ ช่วงอายุ 36-45 ปี ซึ่งมีค่าเฉลี่ยความสนใจทางการเมือง 3.37

อาจจะเป็นเพราะว่าวัยนี้กำลังอยู่ในระหว่างสร้างฐานะทางครอบครัว จนไม่มีเวลาให้ความสนใจในเรื่องอื่น ๆ ส่วนที่พบว่าช่วงอายุที่ต่ำกว่า 36 ปีลงมาให้ความสนใจทางการเมืองค่อนข้างสูง อาจเป็นเพราะเป็นกลุ่มประชากรรุ่นใหม่ที่เกิดมาในช่วงของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมไปสู่สังคมสมัยใหม่ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ แบบแผนการศึกษา ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่น่าสนใจ ส่วนข้าราชการตำรวจที่อายุมาก ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไปกลับพบว่ามีความสนใจทางการเมืองสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยมีค่าเฉลี่ยที่วัดได้ 3.49 อาจเนื่องมาจาก กลุ่มที่มีความมั่นคงทางครอบครัวดี และพอจะมีเวลาให้ความสนใจกับเหตุการณ์ทางการเมืองมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ แต่อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาภาพรวมแล้ว การวิจัยครั้งนี้ก็ไม่อาจยืนยันได้ว่า อายุ จะมีผลอย่างชัดเจนต่อความสนใจ/ความรู้ทางการเมือง

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมืองของข้าราชการตำรวจ จำแนกตาม

อายุราชการ	อายุ (ปี)					F	ระดับนัยสำคัญ	
	ประเด็นความรู้/ความสนใจทางการเมือง							ratio
	>5	5-10	11-15	16-20	21+			
1. ความสนใจติดตามข่าวสารของบ้านเมือง	3.17	3.06	2.92	2.95	3.13	3.04	1.49	.2055
2. ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	3.4	3.46	3.56	3.72	3.68	3.57	3.20	.0138
3. ความรู้ความเข้าใจในบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.62	3.54	3.63	3.59	3.63	3.61	.33	.8549
4. ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง	3.42	3.51	3.61	3.56	3.34	3.50	2.89	.0230
รวม	3.42	3.39	3.43	3.45	3.44	3.43	.22	.9254
จำนวน	44	46	70	36	46	242		

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างอายุราชการกับความสนใจ ความรู้ทางการเมือง
ของข้าราชการตำรวจ มีจุดที่น่าสนใจอยู่ 2 ประเด็น คือ ประเด็นความสนใจเกี่ยวกับการ
เลือกตั้ง และประเด็นความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง

จะเห็นได้ว่า ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งนี้จะแปรผันไปตามอายุราชการ กล่าวคือ
ข้าราชการตำรวจที่มีอายุราชการมาก มีแนวโน้มที่จะสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งมาก เช่น ตำรวจ
ที่มีอายุราชการตั้งแต่ 16-20 ปี เป็นกลุ่มที่สนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.72
และตำรวจที่มีอายุราชการตั้งแต่ 5-10 ปี เป็นกลุ่มที่สนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งน้อยที่สุด มี
ค่าเฉลี่ย 3.46 ความสัมพันธ์ดังกล่าวสามารถยืนยันได้ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่าระดับ .05

ส่วนความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง พบว่ามีแนวโน้มแปรผันตามอายุ
ราชการเช่นกัน ยกเว้นกลุ่มที่มีอายุราชการตั้งแต่ 21 ปีขึ้นไป กลับพบว่าให้ความสนใจ และมี
ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ คือ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดว่าทุก ๆ
กลุ่มคือมีค่าเฉลี่ย 3.34

อย่างไรก็ตาม เมื่อนิยามภาพรวมกลับ พบว่า อายุราชการไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ต่อ
ความสนใจ และความรู้ทางการเมืองของข้าราชการตำรวจเลย

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมืองของข้าราชการตำรวจ จำแนกตามยศ

ประเด็นความรู้/ความสนใจ ทางการเมือง	ยศ					F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	ตต.	จสต.	สตอ.-สตต.	พลตำรวจ	เฉลี่ย		
1. ความสนใจติดตามข่าวสาร ของบ้านเมือง	3.04	2.97	3.06	3.21	3.04	.89	.4463
2. ความสนใจเกี่ยวกับการ เลือกตั้ง	3.68	3.59	3.46	3.52	3.57	3.16	.0252
3. ความรู้ความเข้าใจใน บทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.62	3.62	3.57	3.62	3.61	.23	.8783
4. ความรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง	3.38	3.62	3.51	3.34	3.50	4.30	.0056
รวม	3.43	3.45	3.40	3.42	3.43	.32	.8125
จำนวน	64	85	70	23	242		

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่า ระหว่างยศกับความสนใจ ความรู้ทางการเมืองของ
ข้าราชการตำรวจ มีแบบแผนความสัมพันธ์ที่ไม่แน่นอน กล่าวคือ ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างยศและ
ความสนใจ ความรู้ทางการเมืองของตำรวจ ข้าราชการตำรวจยศ จสต. มีคะแนน
ความสนใจ ความรู้ทางการเมืองโดยเฉลี่ยสูงสุด คือ 3.45 คะแนน รองลงมาคือ ยศ ตต.
พลตำรวจ และสตอ.-สตต. ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.43, 3.42 และ 3.40 ตามลำดับ

แต่อย่างไรก็ตาม ในประเด็นความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งนั้น พบว่า ข้าราชการ
 ตำรวจ ยศ ตต. มีคะแนนสูงสุดมีค่าเฉลี่ย 3.68 รองลงมาคือ ยศ จสต. มีค่าเฉลี่ย 3.45
 ซึ่งพอจะยืนยันได้ในประเด็นนี้ว่า ข้าราชการตำรวจที่มียศสูงกว่า มีแนวโน้มให้ความสนใจการเลือก
 ตั้งมากกว่าผู้ที่มียศที่ต่ำกว่า ซึ่งมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับในประเด็นความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองนั้น พบว่าผู้ที่มียศ จสต.
 มีความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.62 ผู้ที่มียศพลตำรวจ มี
 ค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 3.34 และมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ

กล่าวโดยสรุป ตำรวจที่มียศ จสต. มีความสนใจเข้าใจทางการเมืองมากที่สุด ซึ่งมี
 ค่าเฉลี่ย 3.45 ผู้มียศ ตต. มีค่าเฉลี่ย 3.43 สตอ.-สตต. มีค่าเฉลี่ย 3.40 และพลตำรวจ
 มีค่าเฉลี่ย 3.43 ซึ่งถือว่ายังไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ เพราะค่าความต่างนั้นเกิน
 กว่าระดับ 0.05

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมืองของข้าราชการตำรวจ จำแนกตามระดับการศึกษา

ประเด็นความรู้/ความสนใจ ทางการเมือง	ระดับการศึกษา (ปี)					F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	ม.ศ.3	ม.ศ.5	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	เฉลี่ย		
1. ความสนใจติดตามข่าวสาร ของบ้านเมือง	2.88	3.14	3.34	3.38	3.04	7.03	.0002
2. ความสนใจเกี่ยวกับการ เลือกตั้ง	3.58	3.59	3.58	3.43	3.57	.75	.5228
3. ความรู้ความเข้าใจใน บทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.57	3.65	3.66	3.59	3.61	.43	.7312
4. ความรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง	3.49	3.53	3.48	3.45	3.50	.24	.1562
รวม	3.08	3.48	3.52	3.46	3.43	1.90	.0299
จำนวน	126	81	16	19	242		

ตารางที่ 5 จะเห็นว่าระดับการศึกษา มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสนใจความรู้ทางการเมือง กล่าวคือข้าราชการตำรวจที่ได้รับการศึกษาระดับอนุปริญญา มีความสนใจความรู้ทางการเมืองมากที่สุดมีคะแนนเฉลี่ย 3.52 รองลงมาคือ ตำรวจที่มีความรู้ ม.ศ.5 มีความสนใจความรู้ทางการเมืองรองลงมาคือ มีคะแนนเฉลี่ย 3.48 ส่วนผู้ที่มีความรู้ ม.ศ.3 มีความสนใจความรู้ทางการเมือง ระดับต่ำสุดคือมีคะแนนเฉลี่ย 3.08 ความสนใจทางการเมืองของข้าราชการตำรวจกับการศึกษามีความสัมพันธ์ที่ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และประเด็น

ความสนใจติดตามข่าวสารของบ้านเมือง ซึ่งพบความสัมพันธ์ดังกล่าวชัดเจนมาก และเป็นไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือมีค่าความแตกต่างทางสถิติต่ำกว่า 0.05 ตำรวจที่มีความสนใจเกี่ยวกับการติดตามข่าวสารของบ้านเมือง มากที่สุดคือตำรวจที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.38

แสดงว่าการศึกษามีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสนใจความรู้ทางการเมือง กล่าวคือ ตำรวจที่ได้รับการศึกษาระดับสูงจะมีแนวโน้มความสนใจ และมีความรู้ทางการเมืองสูงด้วย โดยเฉพาะการศึกษาของอัลมอนด์และเวอร์บา ในเรื่องอิทธิพลของการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติทางการเมือง 5 ข้อ ในการศึกษาวิจัยเรื่อง "The Civic Culture" พบว่าคนยังได้รับการศึกษาสูงขึ้นไปเท่าใดจะเป็นคนที่รับรู้ทางการเมืองสนใจการรณรงค์เลือกตั้ง ข้าราชการเมืองมีความคิดและสนใจการเมืองกว้าง ชอบถกเถียงปัญหาการเมืองโดยเสรี รู้สึกตัวเองว่ามีอิทธิพลต่อรัฐบาลร่วมเป็นสมาชิกขององค์การต่าง ๆ และมีความเชื่อมั่นในสิ่งแวดล้อมทางสังคมมากกว่าคนที่ได้รับการศึกษาน้อย

การศึกษายังเป็นตัวกำหนดเกี่ยวกับความสำนึกในประสิทธิภาพทางการเมือง ความสนใจทางการเมือง และความพยายามมีอิทธิพลทางการเมือง ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การศึกษาเป็นตัวทำนายเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมืองที่แข็งแกร่งที่สุด¹

เบคเกอร์ และเพรสตัน พบว่า การใช้สื่อสารมวลชนมีความสัมพันธ์กับกิจกรรมทางการเมืองหรือเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมือง จะสนใจข่าวสารการเมืองสูงกว่าผู้ที่ไม่เข้าร่วม และนอกจากนั้นแล้ว ผู้ที่มีความศรัทธาในระบบการเมืองว่าจะมีส่วนช่วยสังคมได้ จะเป็นผู้ที่มีการศึกษาสูง มีฐานะทางเศรษฐกิจดี และเป็นผู้ที่ติดตามข่าวสารทางการเมืองอยู่เสมอ²

¹Girbriel, A. Almond, and Sidney Verba, The Civic culture : political attitudes and democracy in five nations. (Princeton : University Press, 1963, pp. 98-102.

²Jerome D. Recker and Ivan L. Preston, "Media usage and political activity", Journalism Quarterly 46 (Spring 1969), p. 129-134.

แม็คคอมบ์ และ มัลลินส์ ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษ การใช้สื่อสารมวลชน และความสนใจทางการเมือง พบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์โดยตรงกับการใช้สื่อสารมวลชนและการใช้สื่อสารมวลชนมีความสัมพันธ์กับความสนใจทางการเมือง แต่การศึกษานั้นมีความสัมพันธ์กับความสนใจทางการเมืองโดยทางอ้อมเท่านั้น กล่าวคือ การศึกษามีความสัมพันธ์กับการใช้สื่อสารมวลชน และเพราะการใช้สื่อสารมวลชนมากขึ้นใหม่ผู้มีการศึกษาสูง จึงทำให้เขาสนใจข่าวสารทางการเมืองไปด้วย แต่ความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างการศึกษากับความสนใจทางการเมือง โดยไม่ผ่านการใช้สื่อสารมวลชนนั้นไม่มี จากการศึกษาชี้ให้เห็นว่า ขณะที่การศึกษาเป็นตัวกำหนดการใช้สื่อสารมวลชน แต่ก็ได้เป็นตัวกำหนดความสนใจทางการเมืองด้วย³

นอกจากนี้แล้วการศึกษายังมีผลต่อ การวิจัยในประเทศตะวันตกโดยทั่วไป พบว่าอัตราการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง โดยเฉพาะที่เห็นได้อย่างชัดเจน คืออัตราการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการศึกษา กล่าวคือ คนยิ่งมีการศึกษาสูงยิ่งเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองด้วย การไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสูง การศึกษาจึงเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งต่อการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง⁴

การศึกษาครั้งหนึ่งพบว่าข้าราชการตำรวจชั้นประทวนที่มีการศึกษาสูง จะมีความสนใจและความรู้ความเข้าใจทางการเมืองสูง กว่าข้าราชการตำรวจที่มีการศึกษาน้อยกว่า ระดับการศึกษาของตำรวจมีความสัมพันธ์กับความสนใจ และความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

³ Maxwell E. McCombs and L.E. Mullins, "Consequences of education : media exposure, political interest and information-seeking orientation", Mass Communication review 1 (August 1973), p. 27-31.

⁴ Gabriel A. Almond and Sidney Verba, Education and political development, ed. James S. Coleman (Princeton: Princeton University Press, 1966) P. 20.

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมืองของข้าราชการตำรวจ จำแนกตาม การอยู่หรือไม่อยู่ในระหว่างการศึกษาระดับปริญญาตรี

ประเด็นความรู้/ความสนใจ ทางการเมือง	การอยู่หรือไม่อยู่ในระหว่างการศึกษา			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	ไม่อยู่	อยู่	เฉลี่ย		
1. ความสนใจติดตามข่าวสาร ของบ้านเมือง	2.89	3.19	3.04	14.84	.0002
2. ความสนใจเกี่ยวกับการ เลือกตั้ง	3.55	3.59	3.57	.47	.4946
3. ความรู้ความเข้าใจใน บทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.56	3.64	3.61	1.69	.1943
4. ความรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง	3.48	3.51	3.50	.23	.6287
รวม	3.37	3.48	3.43	7.00	.0087
จำนวน	120	122	242		

ผลของข้อมูลจากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าข้าราชการตำรวจที่อยู่ในระหว่างการศึกษาล่าเรียน มีความสนใจและมีความรู้ทางการเมืองสูงกว่าข้าราชการตำรวจที่ไม่ได้อยู่ในระหว่างการศึกษา โดยจะเห็นว่า คะแนนความสนใจและความรู้ทางการเมืองของข้าราชการตำรวจที่อยู่ในระหว่างการศึกษา โดยเฉลี่ยจะสูงกว่าของข้าราชการตำรวจที่ไม่ได้อยู่ในระหว่างการศึกษา ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 3.48 และข้าราชการตำรวจที่ไม่ได้อยู่ในระหว่างการศึกษา มีค่าเฉลี่ย

3.37 และพบว่า การอยู่และไม่อยู่ในระหว่างการศึกษ ของตำรวจมีความสัมพันธ์กับความสนใจ ความรู้ทางการเมืองของตำรวจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากผลงานวิจัยของ สายทิพย์ สุกติพันธ์ เรื่อง การเรียนรู้ทางการเมืองของเยาวชนไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร⁵ พบว่า ระดับชั้นเรียนหรืออายุของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับระดับความสนใจทางการเมือง ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 กล่าวคือ นักเรียนในระดับชั้นเรียนที่สูงกว่าหรือมีอายุมากกว่าจะมีระดับความสนใจทางการเมืองสูงกว่านักเรียนในระดับชั้นเรียนต่ำกว่าหรือมีอายุน้อยกว่า

การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ตำรวจชั้นประทวนที่อยู่ในระหว่างการศึกษามีความสนใจทางการเมืองสูงกว่า ตำรวจชั้นประทวนที่ไม่ได้อยู่ในระหว่างการศึกษา และการอยู่ในระหว่างศึกษาของตำรวจมีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกับความสนใจและความรู้ความเข้าใจทางการเมืองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

⁵สายทิพย์ สุกติพันธ์, "การเรียนรู้ทางการเมืองของเยาวชนไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักเรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524): หน้า 87.

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมืองของข้าราชการตำรวจจำแนกตาม
รายได้รวมต่อเดือน

ประเด็นความรู้/ความสนใจ ทางการเมือง	ระดับรายได้รวมต่อเดือน					F	ระดับ ratio นัยสำคัญ	
	1500- 2500	2501- 4000	4001- 5500	5501- 7000	มากกว่า 7000			
1. ความสนใจติดตามข่าวสาร ของบ้านเมือง	3.14	3.08	2.92	2.97	3.32	3.04	1.85	.1202
2. ความสนใจเกี่ยวกับการ เลือกตั้ง	3.46	3.48	3.62	3.63	3.81	3.57	3.30	.0117
3. ความรู้ความเข้าใจใน บทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.32	3.60	3.67	3.59	3.65	3.61	1.50	.2020
4. ความรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง	3.38	3.53	3.57	3.45	3.31	3.50	1.60	.1670
รวม	3.33	3.42	3.45	3.41	3.52	3.43	.73	.5704
จำนวน	13	96	57	58	18	242		

ตารางที่ 7 จะพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้รวมต่อเดือนกับความรู้
ความสนใจทางการเมืองของข้าราชการตำรวจส่วนใหญ่ พบว่าเป็นไปในทิศทางบวก กล่าวคือผู้ที่
มีรายได้สูงจะให้ความสนใจและมีความรู้ทางการเมืองสูง ในขณะที่ผู้มีรายได้น้อยก็จะให้ความ
สนใจและความรู้ทางการเมืองน้อยด้วย แต่ระดับรายได้มากกว่า 7,000 บาทต่อเดือน มีคะแนน

ค่าเฉลี่ยสูงสุด 3.52 ระดับรายได้ 4001-5500 บาทต่อเดือน มีคะแนนค่าเฉลี่ยลดลงมา คือมีคะแนน 3.45 และผู้มีรายได้ 1500-2500 บาทต่อเดือน มีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ 3.33 แต่เมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับรายได้ต่อความรู้สึกทางการเมือง พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ในทิศทางดังกล่าวนี้ ปรากฏค่อนข้างชัดเจนมากในประเด็นความรู้สึกเกี่ยวกับการเลือกตั้งนั้นพบว่า ผู้ที่มีรายได้มากที่สุดสนใจไปเลือกตั้ง คือ มีรายได้มากกว่า 7000 บาท มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.81 ส่วนผู้ที่มีรายได้ต่ำ 1500-2500 มีค่าคะแนนเฉลี่ย 3.48 ความสัมพันธ์เรื่องรายได้กับความรู้สึกเกี่ยวกับการเลือกตั้งนี้มีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

จากข้อมูลดังกล่าว แสดงว่า ตำรวจที่มีอัตราเงินเดือนสูง มีแนวโน้มจะมีความรู้และความสนใจทางการเมืองสูงกว่าตำรวจซึ่งมีอัตราเงินเดือนต่ำ ซึ่งอาจอธิบายได้ว่าบุคคลที่มีระดับเงินเดือนสูงนั้น ย่อมมีฐานะทางเศรษฐกิจ สภาพความเป็นอยู่ที่ดีกว่าผู้ที่มีเงินเดือนต่ำ และน่าจะจะไม่มีความกังวลกับการทำมาหากิน เพื่อหารายได้มาจุนเจือครอบครัวมากนัก จึงมีเวลาพอที่จะสนใจสิ่งแวดล้อมรอบตัว ตลอดจนในใจติดตามข่าวสารต่าง ๆ ทางสังคมและการเมืองมากกว่าผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ซึ่งการอธิบายของผู้เขียนนี้ น่าจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ "เดวิด อีสตัน และ แจ็ค เดน" ซึ่งพบว่าความรู้สึกทางการเมืองจะแตกต่างไปตามฐานะทางเศรษฐกิจ กล่าวคือผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจดีจะมีความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมืองสูงกว่าผู้มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ^๑

ตอนที่ 2 เป็นการนิพนธ์สมมุติฐานข้อที่ 1 ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมจะมีความสนใจทางการเมืองมากกว่าตำรวจที่ได้ปฏิบัติงานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม

^๑David Easton, and Jack Dennis, Children in political system : original of political legitimacy. (New York : McGraw Hill, 1969) PP. 30-39

5.1 ความสนใจในการติดตามข่าวสารของบ้านเมือง

โลกปัจจุบันนี้มนุษย์สามารถที่จะติดตามข่าวสารทางการเมืองได้รวดเร็วขึ้นกว่าแต่ก่อน ไม่ว่าจะเป็นหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ โดยเฉพาะการเสนอข่าวสารทางสื่อมวลชน สถานีวิทยุ และโทรทัศน์ ได้มีการพัฒนาว่าสมัยก่อน ซึ่งมีส่วนช่วยประชาชนได้สามารถที่จะติดตามความก้าวหน้าการเปลี่ยนแปลงของบ้านเมืองได้อย่างรวดเร็ว และเป็นส่วนช่วยทำให้ประชาชนได้หันมาสนใจข่าวสารทางการเมืองมากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะตำรวจซึ่งเป็นอาชีพที่จะต้องติดตามความเคลื่อนไหวของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพราะการก่ออาชญากรรมการกระทำผิดของมนุษย์จะมีความยุ่งยากเพิ่มมากขึ้นเพราะความสลับซับซ้อนของสังคม

จากการวิเคราะห์การเมืองของ คาร์ล คอชท์ ซึ่งเป็น cybernetics มีระบบจำลองจากการไหลเวียนของกระแสโลหิตในร่างกาย หรือระบบประสาทที่บังคับบัญชาสิ่งงาน⁷ เป็นวิธีการศึกษาถึงการควบคุมและสื่อสารของระบบสังคมที่มีกลไกและมีชีวิต ในชีวิตการเมือง เราจะเห็นหรือได้ยินการพูดถึงข่าวสาร (information) การสื่อสาร (communication) การควบคุมพฤติกรรม (control of behavior) และการตัดสินใจของผู้ใช้นั้นมีความจำเป็นที่จะต้องให้ความสนใจว่ามีข่าวสาร (information) ก่อนการตัดสินใจเสมอ

และจากผลงานวิจัยของ วรงค์ รุ่งรุจิไพศาล เรื่อง "การสื่อสารกับความตื่นตัวทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณีหมู่บ้านหาดสูง อำเภอหาดนางแก้ว อำเภอบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี และหมู่บ้านนิคมเกษตรกรรมทหารผ่านศึก เชียงราย ตำบลท่าข้าวเปลือก อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ได้ศึกษาถึงนิสัยของการใช้สื่อในชนบท และความตื่นตัวทางการเมืองของประชาชนในชนบท ตลอดจนศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารกับความตื่นตัวทางการเมือง โดยพิจารณาถึงความแตกต่างระหว่างระดับและลักษณะการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในชนบท ที่ได้รับการถ่ายทอดข่าวสารในระดับและช่องทางที่ต่างกันจากผลการวิจัยนี้อาจสรุปได้ว่าการสื่อสารหรือการได้รับข่าวสารมีอิทธิพลอย่างมากต่อการขยายตัวของความตื่นตัวทางการเมืองกล่าวคือ การใช้ประโยชน์จากการสื่อสารนั้น สามารถมีบทบาทในการให้การศึกษาทาง

⁷Karl W. Deutsch, The Nerves of government (New York: The Free Press, 1966).

การเมือง และเพิ่มพูนความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน อันเป็นพื้นฐานที่สำคัญของความตื่นตัวทางการเมืองและการพัฒนาระบบประชาธิปไตยในประเทศไทย^๑

เสน่ห์ นนทะโชติ ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในชุมชนชนบทไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีบ้านวังคล้า อำเภอสิงสง จังหวัดนครราชสีมา " พบว่า ประชาชนในชุมชนชนบทที่มีระดับการสื่อสารทางการเมืองสูง มีแนวโน้มที่จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับสูงกว่าประชาชนที่มีระดับการสื่อสารทางการเมืองต่ำกว่า^๒

ตำรวจเป็นข้าราชการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมสูง ในการควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ให้อยู่ในกฎเกณฑ์ของสังคม การที่จะวินิจฉัยหรือดำเนินการตัดสินปัญหาแก้ไขสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสังคม ตำรวจจำเป็นที่จะต้องสนใจติดตามข่าวสารของบ้านเมือง ถ้าตำรวจมีความสนใจ และมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองดีจะทำให้มีผลต่อการตัดสินใจ การปฏิบัติงานของตำรวจได้ดียิ่งขึ้น โดยเฉพาะตำรวจที่มีหน้าที่ในการป้องกัน และปราบปราม ซึ่งการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเมืองย่อมส่งผลต่อการปฏิบัติงาน ผู้ที่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจทางการเมืองย่อมมีการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

^๑ วรงค์ รุ่งรุจิไพศาล, "การสื่อสารกับความตื่นตัวทางการเมือง : ศึกษาเฉพาะกรณี หมู่บ้านหาดสูง ตำบลหาดนางแก้ว อำเภอกบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี และหมู่บ้านนิคมเกษตรกรรมทหารผ่านศึก เชียงราย ตำบลท่าข้าวเปลือก อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย" (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2527)

^๒ เสน่ห์ นนทะโชติ, "การสื่อสารทางการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในชุมชนชนบทไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีบ้านวังคล้า อำเภอสิงสง จังหวัดนครราชสีมา" (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. 2524)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยของความสนใจติดตามข่าวสารของบ้านเมืองในประเด็นต่าง ๆ จำแนกตาม
สถานภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ

ประเด็นความสนใจติดตาม ข่าวสารของบ้านเมือง	สถานภาพการปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	งานป้องกัน ปราบปราม	งานด้านอื่น	เฉลี่ย		
1. ความสนใจเข้าร่วมฟังในการ อภิปรายปัญหาทางการเมือง	2.29	2.09	2.20	2.20	.1389
2. ความสนใจติดตามข่าวสาร การเมืองจากหนังสือพิมพ์	3.73	3.39	3.57	6.19	.0135
3. ความสนใจติดตามข่าวสาร การเมืองจากวิทยุ	3.04	2.73	2.90	4.36	.0379
4. ความสนใจติดตามข่าวสาร การเมืองจากโทรทัศน์	3.75	3.39	3.59	7.21	.0077
5. ความสนใจในการอภิปราย ปัญหาทางการเมืองกับผู้อื่น	2.27	2.13	2.21	1.28	.2591
6. ความสนใจอ่านหนังสือที่ให้ ความรู้เกี่ยวกับการเมือง	2.84	2.58	2.72	4.03	.0459
7. ความสนใจติดตามผลการ ประชุมของคณะรัฐมนตรี	3.21	2.88	3.05	4.68	.0315
8. ความสนใจติดตามผลการ ประชุมเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลในช่วง	3.31	3.03	3.18	2.28	.1327

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ประเด็นความสนใจติดตาม ข่าวสารของบ้านเมือง	สถานภาพการปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	งานป้องกัน ปราบปราม	งานด้านอื่น	เฉลี่ย		
9. ความสนใจติดตามความเคลื่อนไหว และผลการดำเนินงานของรัฐบาล เมื่อมีการชุมนุมเรียกร้องสิทธิทาง การเมือง	3.59	3.18	3.40	6.91	.0091
10. ความสนใจกรณีเขื่อนแก่งกรุง	2.87	2.52	2.71	7.53	.0065
11. ความสนใจกรณีมีสียดกรือเซะ	2.47	2.24	2.36	3.15	.0773
12. ความคิดเห็นที่ว่า เศรษฐกิจดีขึ้น หลังจากรัฐบาลปฏิบัติงานมา ครบรอบ 2 ปี	3.32	3.08	3.22	2.76	.0977
13. ความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพ เศรษฐกิจในปัจจุบัน	4.43	4.33	4.39	.51	.4777
รวม	3.16	2.89	3.04	11.82	.0007
จำนวน	130	112	242		

จากการนิยามค่าคะแนนเฉลี่ยในประเด็นความสนใจติดตามข่าวสารของบ้านเมือง ของข้าราชการตำรวจในตารางที่ 8 จะเห็นว่า ข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปราม มีแนวโน้มของค่าคะแนนความสนใจติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ความสนใจอ่านหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับการเมือง ความสนใจติดตามผลการประชุมของคณะรัฐมนตรี ความสนใจติดตามความเคลื่อนไหวและผลการดำเนินงานของรัฐบาล เมื่อมีการชุมนุมเรียกร้องสิทธิทางการเมืองและความสนใจกรณีเขื่อนแก่งกรุง ซึ่งจะเห็นว่าในประเด็นที่กล่าวมานี้ กลุ่มข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านอื่นให้ความสนใจ ติดตามข่าวสารโดยเฉลี่ยน้อยกว่า กลุ่มข้าราชการตำรวจที่ทำงานป้องกันและปราบปราม และเมื่อนิยามค่าเฉลี่ยรวม จะพบว่า ข้าราชการตำรวจที่ทำงานป้องกันและปราบปรามมีค่าของคะแนนความสนใจติดตามข่าวสารโดยเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 คะแนน ซึ่งสูงกว่าข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านอื่นที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.89 คะแนน โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสนใจติดตามข่าวสารของข้าราชการตำรวจทั้งสองกลุ่มนี้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า .05

จากข้อมูลดังกล่าว ทำให้การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ต้องยอมรับสมมติฐานที่ว่า "ข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปราม มีความสนใจติดตามข่าวสารของบ้านเมืองมากกว่าข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านอื่น" เพราะผลการศึกษาดังกล่าวยอมรับว่าตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปรามมีความสนใจการเมืองมากกว่าตำรวจด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะความสนใจติดตามข่าวสารการเมืองจากหนังสือพิมพ์ จากวิทยุ และจากโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับสื่อสารในประเทศไทยที่เป็นที่น่าสนใจได้แก่ผลงานของ อำนวย สิงห์โกวินท์ และสวัสดิ์ ภฤตริชตนันท์ ซึ่งสำรวจอิทธิพลของการสื่อสารต่อการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน ในเขตอำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ดและอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา พบว่า โอกาสของการฟังวิทยุ และอ่านหนังสือพิมพ์ มีส่วนสำคัญที่ทำให้ราษฎรในท้องถิ่นชนบทดังกล่าวมีความรู้ความเข้าใจทางการเมือง นอกจากนี้ยังพบว่า การสื่อสารระหว่างบุคคล เช่น การประชุมชี้แจงของข้าราชการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และการบอกกล่าวของญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เป็นแหล่งข่าวสำคัญที่ช่วยสร้างความตื่นตัวและความเข้าใจทางการเมือง ผลที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งคือ กระบวนการในการสื่อสารแบบสองขั้นตอน คือ ใช้ทั้งสื่อมวลชนและสื่อระหว่างบุคคลผสมกันนั้น เป็นประโยชน์อย่างมากต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในเขต

ชนบทของไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีผู้ให้ข่าวเป็นบุคคลที่ชาวบ้านให้ความเชื่อถือ และสามารถเข้ากับชาวบ้านได้¹⁰

5.2 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง

การเลือกตั้ง เป็นกระบวนการในการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่ระบบการเมือง ด้วยวิธีการที่เป็นประชาธิปไตย การเลือกตั้งในสมัยโบราณนั้นเป็นการเลือกผู้แทนโดยตรง แต่ในปัจจุบันนี้ให้ประชาชนไปเลือกบุคคลที่ผ่านการคัดเลือกมาจากพรรคการเมืองอีกทีหนึ่ง ผู้แทนราษฎรที่ได้นี้เปรียบเสมือนผู้ที่ได้รับมอบความไว้วางใจให้เป็นตัวแทนของปวงชนไปใช้อำนาจแทนตน¹¹ การเลือกตั้งทำให้สามารถเลือกรัฐบาลชั้นบริหารงาน ทำให้รัฐบาลสิ้นสุดจึงมีผลทำให้รัฐบาลต้องระมัดระวังต่อการทำงานของตนและการเลือกตั้งยังทำหน้าที่เป็น "กลไกเชื่อมโยง" (linkage mechanism) สะท้อนทัศนคติของสาธารณชนต่อนโยบายของรัฐบาล นอกจากนี้การเลือกตั้งยังมีบทบาททางอ้อม โดยทำให้อำนาจของรัฐบาลเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย จากความเป็นจริงที่ว่ารัฐบาลได้รับเลือกมาจากประชาชน ประชาชนจึงยอมรับในสิทธิ อำนาจ หน้าที่ของรัฐบาล ส่วนในด้านของประชาชนถ้าเปรียบระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยเป็นศาสนา การเลือกตั้งก็เป็นเสมือนการประกอบพิธีทางศาสนาที่สำคัญ ทำให้บุคคลรู้สึกว่าคุณเป็นสมาชิกของศาสนา นั่นคือการเลือกตั้งทำให้บุคคลรู้สึกว่าคุณเป็นส่วนหนึ่ง

¹⁰ อานนท์ สิงห์โกวินท์ และสวัสดิ์ กฤตรัชต์นันท์, "ความตื่นตัวทางการเมืองกับการสื่อสาร" (รายงานการวิจัย : คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ไม่ปรากฏวันเดือนปีที่พิมพ์).

¹¹ สมพงษ์ เกษมสิน และจรรยา สุภาพ, ลัทธิการเมืองและเศรษฐกิจเปรียบเทียบ (กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนานานิช, 2520).

ของสังคมนั้น ทำให้บุคคลค่อย ๆ รับเอาระบบการประกอบแบบประชาธิปไตยแทรกซึมเข้าไปในจิตใจ¹²

ดังนั้น การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนด้วยการไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจึงมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งต่อการปกครองในระบอบประชาธิปไตยภายใต้ระบบตัวแทน ซึ่งหมายถึงการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดริเริ่มการพิจารณาตัดสินใจ การร่วมปฏิบัติและร่วมรับผิดชอบในเรื่องต่าง ๆ อันมีผลกระทบต่อตัวประชาชนเอง อาจจะเป็นผลมาจากความเห็นพ้องต้องกันในเรื่องความต้องการและทิศทางของการปฏิบัติการ กล่าวคือ จะต้องเป็นการเห็นพ้องต้องกันของคนส่วนใหญ่ที่จะเข้าร่วมปฏิบัติการนั้น¹³

นักรัฐศาสตร์ ไมรอน ไวเนอร์ ได้ชี้ให้เห็นว่า "ความสนใจทางการเมืองจะเป็นปัจจัยสำคัญที่นำไปสู่การมีส่วนร่วมทางการเมือง ตลอดจนกิจการและผลงานของรัฐบาล"⁴

ความสนใจทางการเมืองจะเป็นพื้นฐานของความโน้มเอียงทางการเมืองประเภทอื่น ๆ เช่น ความไว้วางใจทางการเมือง ความรู้สึกมีสมรรถนะทางการเมือง ฯลฯ จากการศึกษาของ วิจัยของณรงค์ สิ้นสวัสดิ์ พบว่า บุคคลที่มีความสนใจทางการเมืองสูงมักจะมีแนวโน้มเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองมากกว่าบุคคลทั่วไป¹⁵ เนื่องจากความสนใจทางการเมืองเป็นสื่อความหมายหนึ่ง ซึ่งแสดงถึง ความสนใจที่บุคคลมีต่อเหตุการณ์บ้านเมือง การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมทั้งหลาย

¹²Richard G. Niemi and Herbert F. Weisberg, Controversies in American voting behavior (San Francisco : W. H. Freeman and Company, 1976), pp. 2-3.

¹³อาภรณ์พันธ์ จันทร์สว่าง, คำบรรยายลักษณะวิชาทฤษฎีและหลักการนิเทศาชุมชน (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2522).

¹⁴Myron Weiner, "Political participation : crisis of the political process," Crisis and sequences in political development pp. 161-163.

¹⁵ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์, จิตวิทยาการเมือง (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2518), หน้า 110.

ดังกล่าวแล้ว นักรัฐศาสตร์โดยทั่วไปมักจะนำไปโยงเข้ากับความรู้สึกทางพฤติกรรมในด้านตัวบุคคล คือ ความรู้สึกที่มีสมรรถนะทางการเมือง เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองคือระดับความสนใจทางการเมืองจะมีความเกี่ยวพันกับระดับความรู้สึกที่มีสมรรถนะทางการเมือง นักวิจัยส่วนใหญ่จะสนใจว่าเมื่อเปรียบเทียบในระหว่างกลุ่มบุคคลแล้ว กลุ่มบุคคลที่มีระดับความสนใจทางการเมืองสูงมีแนวโน้มจะมีความรู้สึก มีสมรรถนะทางการเมืองสูงหรือไม่ หรือในขณะเดียวกันกลุ่มบุคคลที่มีระดับความรู้สึกที่มีสมรรถนะทางการเมืองต่ำมีแนวโน้ม จะมีระดับความสนใจทางการเมืองต่ำหรือไม่

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้งในประเด็นต่าง ๆ
จำแนกตามสถานการณ์การปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ

ประเด็นความสนใจ/ความคิดเห็น เกี่ยวกับการเลือกตั้ง	สถานการณ์การปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	งานป้องกัน ปราบปราม	งานด้านอื่น	เฉลี่ย		
1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับ ความสำคัญ ของการออกเสียงเลือกตั้งต่อการ ปกครองระบอบประชาธิปไตย	4.57	4.44	4.51	2.25	.1315
2. ความสนใจไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ทุกครั้งที่มีการเลือกตั้ง	4.20	4.05	4.13	.77	.3825
3. ความคิดเห็นที่ว่า "ถ้าบุคคลที่เรา จะเลือกถูกคาดว่ามีมีทางจะชนะ ได้ เราไม่ควรไปใช้สิทธิเลือกตั้ง"	3.79	3.81	3.80	.02	.8773

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ประเด็นความสนใจ/ความคิดเห็น เกี่ยวกับการเลือกตั้ง	สถานการณ์การปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	งานป้องกัน ปราบปราม	งานด้านอื่น	เฉลี่ย		
4. ความคิดเห็นที่ว่า "การออกเสียง เลือกตั้งเป็นวิถีทางหนึ่งที่ประชาชน สามารถกำหนดแนวทางการ ดำเนินงานของรัฐบาลได้"	4.14	3.92	4.04	3.72	.0549
5. ความสนใจต่อนโยบายของพรรค การเมืองในระหว่างการหา เสียงเลือกตั้ง	3.71	3.75	3.74	.13	.7227
6. ความสนใจติดตามรับฟังการ ปราศรัยหาเสียงของผู้สมัคร รับเลือกตั้ง ส.ส.	3.17	2.68	2.94	11.26	.0009
7. ความสนใจติดตามผลการ นับคะแนนเสียงการเลือกตั้ง	3.42	3.06	3.25	4.76	.0302
8. การเคยไปช่วยเหลือเสียงให้กับ ผู้สมัครรับเลือกตั้ง	1.28	1.29	1.29	.01	.9292
9. ความตั้งใจเกี่ยวกับการไป ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง	4.22	4.04	4.13	3.33	.0691

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ประเด็นความสนใจ/ความคิดเห็น เกี่ยวกับการเลือกตั้ง	สถานภาพการปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	งานป้องกัน	งานด้านอื่น	เฉลี่ย		
	ปราบปราม				
10. ความคิดเห็นเกี่ยวกับ "การ ไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง เป็นการกระทำที่ง่ายที่สุด"	3.78	3.27	3.55	13.87	.0002
11. ความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อสรุป ที่ว่า "ผู้ชายไม่ออกไปใช้สิทธิ เลือกตั้งมากกว่าผู้หญิง"	2.74	2.37	2.57	3.81	.0520
12. ความคิดเห็นเกี่ยวกับความไม่ เหมาะสมของการซื้อเสียง	4.52	4.42	4.48	.74	.3916
13. ความคิดเห็นที่ว่า "การทุจริต ในการเลือกตั้งเป็นปัญหาใหญ่ ของประเทศไทย"	4.26	4.20	4.23	.25	.6203
14. ความคิดเห็นที่ว่า "การมีการ เลือกตั้งเสมอทำให้คนไทย เคยชินกับระบอบประชาธิปไตย"	3.58	3.05	3.33	16.48	.0002
รวม	3.67	3.45	3.57	16.23	.0001
จำนวน	130	112	242		

ตารางที่ 9 เมื่อเปรียบเทียบความสนใจหรือความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้ง ระหว่างข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามกับข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านอื่น พบว่า ข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านการป้องกันและปราบปราม ยังคงมีคะแนนความสนใจ/ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้งสูงกว่าข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านอื่น ๆ คือ ตำรวจที่ทำงานด้านการป้องกันและปราบปรามมีคะแนนเฉลี่ย ตำรวจที่ทำงานด้านอื่น ๆ โดยมีค่าความแตกต่าง .0001 ซึ่งแสดงว่าตำรวจทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความแตกต่างในความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยจะพบความแตกต่างในทิศทางดังกล่าวที่ชัดเจนมากในประเด็นความคิดเห็นที่ว่า "การออกเสียงเลือกตั้งเป็นวิถีทางหนึ่งที่ประชาชนสามารถกำหนดแนวทางการดำเนินงานของรัฐบาลได้" ความสนใจติดตามรับฟังการปราศรัยหาเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส.ส., ความสนใจติดตามผลการนับคะแนนเสียงการเลือกตั้ง ความคิดเห็นที่ว่า "การไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งเป็นการกระทำที่ง่ายที่สุด" และความคิดเห็นที่ว่า "การมีการเลือกตั้งเสมอทำให้คนไทยเคยชินกับระบอบประชาธิปไตย"

นอกจากนี้ แม้ว่าจะพิจารณาที่คะแนนเฉลี่ยรวมก็ยังคงยืนยันให้เห็นว่าข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านการป้องกันและปราบปราม ให้ความสนใจการเลือกตั้งมากกว่าข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านอื่น โดยมีคะแนนเฉลี่ยความสนใจเท่ากับ 3.67 คะแนน เมื่อเทียบกับ 3.45 คะแนน ตามลำดับและความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงต้องยอมรับสมมติฐานที่ว่า "ข้าราชการตำรวจที่ทำงานป้องกันปราบปราม มีความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้งมากกว่าข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านอื่น"

5.3 บทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ

การใช้อำนาจนิติบัญญัติ รัฐสภาในฐานะองค์กรผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัติ ซึ่งเป็นหน่วยอำนาจหนึ่งในสามหน่วยอำนาจอริปไตย มีอำนาจแต่ผู้เดียวในการอนุมัติใช้กฎหมาย ร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ ไม่ว่าจะเสนอโดยฝ่ายบริหารหรือเสนอโดยสมาชิกแห่งรัฐสภาจะต้องได้รับอนุมัติจากรัฐสภาเสียก่อนจึงจะใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ ซึ่งกฎหมายและนโยบายต่าง ๆ จะได้รับการ

อภิปรายถกเถียงกันในรัฐสภาก่อนที่จะนำไปปฏิบัติ งานร่างกฎหมายโดยสภาระเป็นภารกิจรากฐานที่สำคัญที่สุดของรัฐสภา¹⁶

อำนาจหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติแบ่งออกได้ 5 ประการ คือ

1. อำนาจหน้าที่ในการออกกฎหมาย ซึ่งเป็นงานของฝ่ายนิติบัญญัติโดยตรงและเป็นงานหลัก คือ การริเริ่มในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี การอนุมัติใช้ และยกเลิกกฎหมาย

2. อำนาจหน้าที่ในการควบคุม ดูแล และตรวจสอบการบริหารราชการของฝ่ายบริหาร ซึ่งแยกออกเป็น การควบคุมด้านนโยบาย การควบคุมด้านตัวบุคคล การควบคุมการใช้จ่ายเงินของรัฐบาล และการควบคุมการบริหารงานโดยทั่ว ๆ ไปของรัฐบาล

3. อำนาจหน้าที่ในการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ การตีความรัฐธรรมนูญ และการพิจารณาอนุมัติใช้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่

4. อำนาจหน้าที่ในการสอบสวนหรือศึกษากิจการหรือเรื่องราวใด ๆ ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภา

5. อำนาจหน้าที่ในการให้ความเห็นชอบในกิจการสำคัญอื่น ๆ เช่น การให้ความเห็นชอบในการสืบราชสมบัติ การให้ความเห็นชอบในการประกาศกฤษฎีกาการศึกษา การให้ความเห็นชอบในการประกาศสงคราม การให้ความเห็นชอบแก่หนังสือสัญญาและสนธิสัญญา เป็นต้น

อำนาจหน้าที่เหล่านี้เป็นอำนาจหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งจะปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญทุกฉบับ แต่การที่ฝ่ายนิติบัญญัติจะใช้อำนาจและปฏิบัติหน้าที่เหล่านี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดนั้น ขึ้นอยู่กับลักษณะของระบอบการเมืองว่าเป็นเช่นใด

¹⁶ ชาร์ลส์ ดี. โอลิเวอร์ ฟาร์เรน, ประชาธิปไตยแอตแลนติก เสน่ห์ จามริก

(แปล) (พระนคร : สภาวิจัยแห่งชาติจัดพิมพ์ 2512), หน้า 88

ลักษณะของระบอบการเมืองของไทยอาจแบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะด้วยกัน คือ ระบอบประชาธิปไตย ระบอบเผด็จการ และระบอบกึ่งประชาธิปไตย¹⁷

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ยของความรู้/ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติในประเด็นต่าง ๆ จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ

ประเด็นความรู้/ความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ	สถานภาพการปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับนัยสำคัญ
	งานป้องกัน	งานด้านอื่น	เฉลี่ย		
1. การเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายเป็นเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนในระดับสูงเท่านั้น	2.78	2.43	2.62	5.51	.0198
2. การติดตามการเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายที่มีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของท่าน	3.58	3.65	3.62	.27	.6005
3. ในเมื่อกฎหมายที่เราใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการล้ำสมัย ฝ่ายนิติบัญญัติควรเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายนั้นโดยเร็ว	4.40	4.14	4.28	5.93	.0156

¹⁷ ชัยอนันต์ สมุทวณิช, "ปัญหาการดำเนินงานของฝ่ายนิติบัญญัติ ปัญหาการเมืองไทยปัจจุบัน (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2532)

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ประเด็นความรู้/ความคิดเห็น เกี่ยวกับบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ	สถานภาพการปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	งานป้องกัน ปราบปราม	งานด้านอื่น	เฉลี่ย		
4. การพิจารณางบประมาณแผ่นดิน ของสภา นับได้ว่าเป็นการใช้ อิทธิพลของสภาต่อรัฐบาล	3.53	3.11	3.33	8.84	.0032
5. สภาชี้กฟอกรัฐบาลได้เสมอ ด้วยการตั้งกระทู้ถาม	4.14	3.71	3.94	15.25	.0001
6. สภาสามารถเปิดอภิปรายลงมติ ไม่ไว้วางใจรัฐบาลได้เสมอ	4.02	3.18	3.63	40.06	.0000
7. ผลงานของสภาพิจารณาได้จาก กฎหมายที่ผ่านสภาออกมา	3.84	3.80	3.82	.10	.7558
8. การถ่ายทอดเสียงการประชุมสภา เป็นการเสริมคุณภาพของสภา	4.16	3.98	4.08	2.74	.0991
9. รัฐบาลจะทำอะไรไม่ได้เลย หากไม่มีกฎหมายรองรับ	3.88	3.63	3.76	4.13	.0432
10. ฝ่ายค้านมักคอยโอกาสจะเข้า ร่วมรัฐบาล	3.38	3.39	3.39	.00	.9499
11. รัฐบาลไม่ค่อยมีผลงานเพราะ เวลาการประชุมน้อยไป	3.85	3.60	3.74	5.00	.0264

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ประเด็นความรู้/ความคิดเห็น เกี่ยวกับบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ	สถานภาพการปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	งานป้องกัน	งานด้านอื่น	เฉลี่ย		
	ปราบปราม				
12. รัฐบาลปัจจุบันใจกว้างกว่า รัฐบาลชุดก่อน	3.55	3.41	3.49	1.22	.2712
13. ฝ่ายค้านทำให้สภามี ประสิทธิภาพ	3.95	3.62	3.80	9.24	.0026
14. ฝ่ายค้านทำงานไม่ได้ผล เพราะขาดคนดี	3.08	2.86	2.98	2.61	.1073
รวม	3.72	3.47	3.61	19.17	.0000
จำนวน	130	112	242		

ตารางที่ 10 ในประเด็นความรู้และความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติตามแนว
โน้มส่วนใหญ่ก็ยังคงพบว่า ข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปราม มีความรู้หรือความ
คิดเห็นอันแสดงให้เห็นถึง การมีความรู้เกี่ยวกับบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติดีกว่าข้าราชการตำรวจที่
ทำงานด้านอื่น ๆ คือ ตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปราม มีคะแนนเฉลี่ย 3.72 และ
ตำรวจที่ทำงานด้านอื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ย 3.47 ซึ่งคะแนนเฉลี่ยของตำรวจทั้ง 2 กลุ่มมีความ
แตกต่างกันมาก แสดงว่าตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปราม และตำรวจที่ทำงานด้านอื่น ๆ
มีความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ประเด็นย่อยที่พบความแตกต่างในทิศทางดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ประเด็นความคิดเห็นเกี่ยวกับ "การเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายเป็นเรื่องที่อยู่ในความรับผิดชอบของคนในระดับสูงเท่านั้น" ในเมื่อกฎหมายที่เราใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการล่าสมัยฝ่ายนิติบัญญัติ ควรเปลี่ยนแปลงแก้ไขกฎหมายนั้นโดยเร็ว" "การพิจารณางบประมาณแผ่นดินของสภา นับได้ว่าเป็นการใช้อิทธิพลของสภาต่อรัฐบาล" "สภาชกปกครองรัฐบาลได้เสมอด้วยการตั้งกระทู้ถาม" "รัฐบาลทำอะไรไม่ได้เลยหากไม่มีกฎหมายรองรับ" "รัฐบาลไม่ค่อยมีผลงาน เพราะเวลาการประชุมน้อยไป" และ "ฝ่ายค้านทำให้สภามีประสิทธิภาพ"

สำหรับในภาพรวมของประเด็นนี้ ก็พบข้อมูลที่สอดคล้องกันที่กล่าวข้างต้น คือ ข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านปราบปราม มีความรู้เกี่ยวกับบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติได้ดีกว่า ข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านอื่น จึงยอมรับสมมติฐานที่ว่า "ข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านป้องกัน และปราบปรามมีความรู้เกี่ยวกับบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติดีกว่าข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านอื่น"

5.4 การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของการเมืองไทย

รูปแบบการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองนั้นมีอยู่ 4 รูปแบบคือ รูปแบบการเปลี่ยนแปลงที่อยู่ในขอบเขตจำกัดจะเกิดขึ้นในสังคมหรือระบบการเมืองแบบดั้งเดิมเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสังคมเหล่านี้มีลักษณะของวัฒนธรรมร่วมและมีระดับของความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภายในสังคมสูง รูปแบบที่สองคือการเปลี่ยนแปลงแบบกลมกลืน หมายถึงการเปลี่ยนแปลงของระบบการเมืองที่สามารถปรับตัวให้เข้ากันได้อย่างผสมกลมกลืน โดยที่โครงสร้างพื้นฐานของระบบเองไม่กระทบกระเทือน รูปแบบที่สาม คือการเปลี่ยนแปลงแบบปฏิวัติ หมายถึงการเปลี่ยนแปลงมุ่งที่ระบบ คือเปลี่ยนจากระบบหนึ่งไปสู่อีกระบบหนึ่ง การปฏิวัติจึงมักจะทำให้กำลังรุนแรง รูปแบบที่สี่คือการเปลี่ยนแปลงแบบไร้เสถียรภาพ หมายถึงลักษณะของการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่ไม่ปะติดปะต่อกัน โดยมากมักจะใช้กำลังรุนแรงเข้าทำหั่นกันโดยที่ความสับสนในเชิงอำนาจภายในสังคมไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง แต่ประการใด การเปลี่ยนแปลงลักษณะนี้จะพบกันมากในประเทศด้อยพัฒนาแถบลาตินอเมริกาและเอเชีย ซึ่งมีทหารเข้ายึดอำนาจ

ประกาศใช้รัฐธรรมนูญใหม่ ล้มรัฐธรรมนูญเก่า มีการเลือกตั้งทั่วไป ต่อมา มีการประท้วงการ
จลาจล ทหารเข้ายึดอำนาจรัฐ¹⁸

สำหรับรูปแบบการเปลี่ยนแปลงในประเทศไทยนั้น เป็นรูปแบบการเปลี่ยนแปลงแบบไร้
เสถียรภาพ คือทหารมักใช้กำลังเข้ายึดอำนาจ มีการล้มรัฐธรรมนูญเก่าแล้วประกาศใช้รัฐธรรมนูญ
ใหม่ การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของไทยครั้งสำคัญ ในช่วง พ.ศ. 2516 หรือเรียกว่า
"วันมหาวิปโยค" 14 ตุลาคม 2516 เป็นการเรียกร้องประชาธิปไตยโดยนิสิตนักศึกษาในช่วงนี้มี
การเดินขบวนประท้วงต่อต้านรัฐบาลจอมพลถนอม กิตติขจร ซึ่งมีการเผาที่ทำการกองบัญชาการ
ตำรวจนครบาล เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2516 เป็นเหตุการณ์ทางการเมืองที่ตำรวจนครบาล โดย
เฉพาะตำรวจชั้นประทวนต้องเข้ามาเกี่ยวข้องโดยตรงกับเหตุการณ์ จึงต้องย้ายตำรวจนครบาลที่
ผ่านฟ้า ได้ถูกเผาทำลายเสียหายจนหมดสิ้น จึงต้องย้ายที่ทำการมาตั้งอยู่ร่วมกับกองบังคับการ
ตำรวจดับเพลิงหน้าไท จนถึงทุกวันนี้

¹⁸ ลีทิพันธ์ พุทธนุญ การพัฒนาทางการเมือง (กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2525), หน้า 203-204

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในช่วงต่าง ๆ จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ

ประเด็นความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในช่วงเวลาต่าง ๆ	สถานภาพการปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	งานป้องกัน ปราบปราม	งานด้านอื่น	เฉลี่ย		
1. การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองช่วง พ.ศ. 2516					
1.1 การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองครั้งใหญ่เกิดขึ้นเมื่อ					
14 ต.ค. 2516	.87	.84	.85	.32	.5733
1.2 เมื่อรัฐบาลจอมพลถนอม พ้นจากตำแหน่งไป นายสัญญาธรรมศักดิ์ ได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีแทน					
	.89	.84	.86	1.51	.2206
1.3 ชนวนสำคัญที่นักศึกษารวมตัวเดินขบวนในเหตุการณ์นั้นคือ การเรียกร้องให้รัฐบาลแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา					
	.45	.72	.59	19.29	.0000
1.4 การต่อสู้กันระหว่างประชาชนกับทหาร-ตำรวจ จุดที่สำคัญได้แก่ บริเวณถนนศรีอยุธยา					
	.80	.68	.74	4.47	.0356
1.5 ศูนย์นิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทย มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้					
	.82	.87	.85	1.06	.3049

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ประเด็นความรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในช่วงเวลาต่าง ๆ	สถานภาพการปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	งานป้องกัน ปราบปราม	งานด้านอื่น	เฉลี่ย		
2. <u>การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองช่วง</u>					
<u>พลเอกเปรม ติณสูลานนท์</u>					
<u>เป็นนายกรัฐมนตรี</u>					
2.1 ช่วง พลเอกเปรม เป็นนายกฯ					
มีการก่อรัฐประหาร 2 ครั้ง	.81	.60	.70	13.51	.0003
2.2 ช่วง พลเอกเปรม ดำรง					
ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี 6 ปี	.38	.42	.40	.25	.6203
2.3 ผู้มีบทบาทสำคัญในการปราบ					
กบฏเมษายน 2524 ได้แก่					
พลเอกอาทิตย์ กำลังเอก	.88	.71	.79	10.33	.0015
2.4 พันเอกมนูญ รูปขจร เป็นผู้มี					
บทบาทสำคัญในการก่อกบฏ					
เมษายน 2524	.88	.88	.88	.05	.8193
2.5 ช่วง พลเอกเปรม เป็นนายก					
รัฐมนตรี มีการยุบสภา 1 ครั้ง	.29	.42	.36	4.99	.0264

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ประเด็นความรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในช่วงเวลาต่าง ๆ	สถานการณ์การปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	งานป้องกัน	งานด้านอื่น	เฉลี่ย ปรายปราย		
3. การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองช่วง					
ผลเอกชาติชาย ชุณหวิธ					
เป็นนายกรัฐมนตรี					
3.1 นายกรัฐมนตรีมาจาก					
การเลือกตั้ง	.95	.92	.93	.53	.4681
3.2 บทบาทของฝ่ายทหาร					
น้อยลง	.78	.73	.75	.65	.4207
3.3 คณะที่ปรึกษานายกรัฐมนตรี					
(บ้านนิคมโลก) มีบทบาท					
ต่อการตัดสินใจของนายก					
รัฐมนตรีมาก	.88	.85	.86	.41	.5216
3.4 วุฒิสภา ไม่เคยมีความเห็น					
ขัดแย้งกับรัฐบาล	.34	.58	.48	10.15	.0016
3.5 นายกรัฐมนตรี มีความสนใจ					
และความชำนาญในด้านการ					
ต่างประเทศสูง	.72	.62	.66	3.61	.0587

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ประเด็นความรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในช่วงเวลาต่าง ๆ	สถานภาพการปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	งานป้องกัน	งานด้านอื่น	เฉลี่ย		
	ปราบปราม				

4. การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่มีผลกระทบต่อประชาชนในช่วง 2531-2533

4.1 การแก้ไขประกาศคณะปฏิรูปการ

ปกครองแผ่นดินที่ 42 (ปร.42)

มีผลกระทบท่อนังสื่อพิมพ์

วารสาร สิ่งพิมพ์โดยทั่วไป

.79

.77

.78

.23

.6353

4.2 พระราชบัญญัติประกันสังคม

มีผลกระทบทโดยตรงต่อความ

เป็นอยู่ของประชาชนทุกระดับชั้น

.47

.38

.42

2.29

.1315

4.3 นโยบายปิดป่าของรัฐบาล

ได้รับการต่อต้านจาก

ประชาชนโดยทั่วไป

.71

.64

.67

1.57

.2114

4.4 การที่ประชาชนชุมนุมเรียกร้อง

ต่อรัฐบาล มักจะได้รับ

ความสนใจและตอบสนองใน

รูปของการประณีประนอมจนได้

รับความพอใจในเกือบทุกเรื่อง

.75

.85

.80

3.52

.0618

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ประเด็นความรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในช่วงเวลาต่าง ๆ	สถานภาพการปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	งานป้องกัน	งานด้านอื่น	เฉลี่ย		
	ปราบปราม				
4.5 ในปัจจุบันรัฐบาลกำลังให้ความสนใจ สนใจต่อปัญหาสถานการณ์แวดล้อม เป็นนิหะอย่างจริงจัง	.67	.55	.61	3.40	.0663
รวม	3.54	3.46	3.50	1.73	.1897
จำนวน	112	130	242		

ตารางที่ 11 ในประเด็นความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในช่วงเวลาต่าง ๆ แม้จะพบว่าบางประเด็นคำถามข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านปราบปรามจะตอบถูกมากกว่าข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านอื่น ที่ชัดเจน ได้แก่ เฉพาะข้อคำถามที่ 1.3, 2.5 และ 3.4) แต่เมื่อนิจารณาทุกข้อคำถามร่วมกันจะเห็นว่า ตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันปราบปราม ตอบถูกหลาย ๆ ประเด็นมากกว่าตำรวจที่ทำงานด้านอื่น ๆ กล่าวคือ เมื่อหาคะแนนเฉลี่ยรวมทั้งหมดแล้ว จำนวนที่ทำงานป้องกันปราบปรามมีคะแนนเฉลี่ย 3.54 คะแนน ในขณะที่ตำรวจที่ทำงานด้านอื่นมีคะแนนเฉลี่ยมากกว่า คือ เฉลี่ย 3.46 คะแนน แต่ความแตกต่างดังกล่าวไม่อาจยืนยันได้ที่นัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่าระดับ .05 นั้นหมายความว่า ทิศทางของความสัมพันธ์ตำรวจที่ทำหน้าที่ด้านป้องกันปราบปราม มีความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองในช่วงเวลาต่าง ๆ

มากกว่าตำรวจที่ทำงานด้านอื่น" แต่การศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า ข้อสรุปดังกล่าวมีระดับความเชื่อมั่นต่ำกว่าร้อยละ 95 จึงไม่อาจยอมรับสมมติฐานข้อนี้ได้

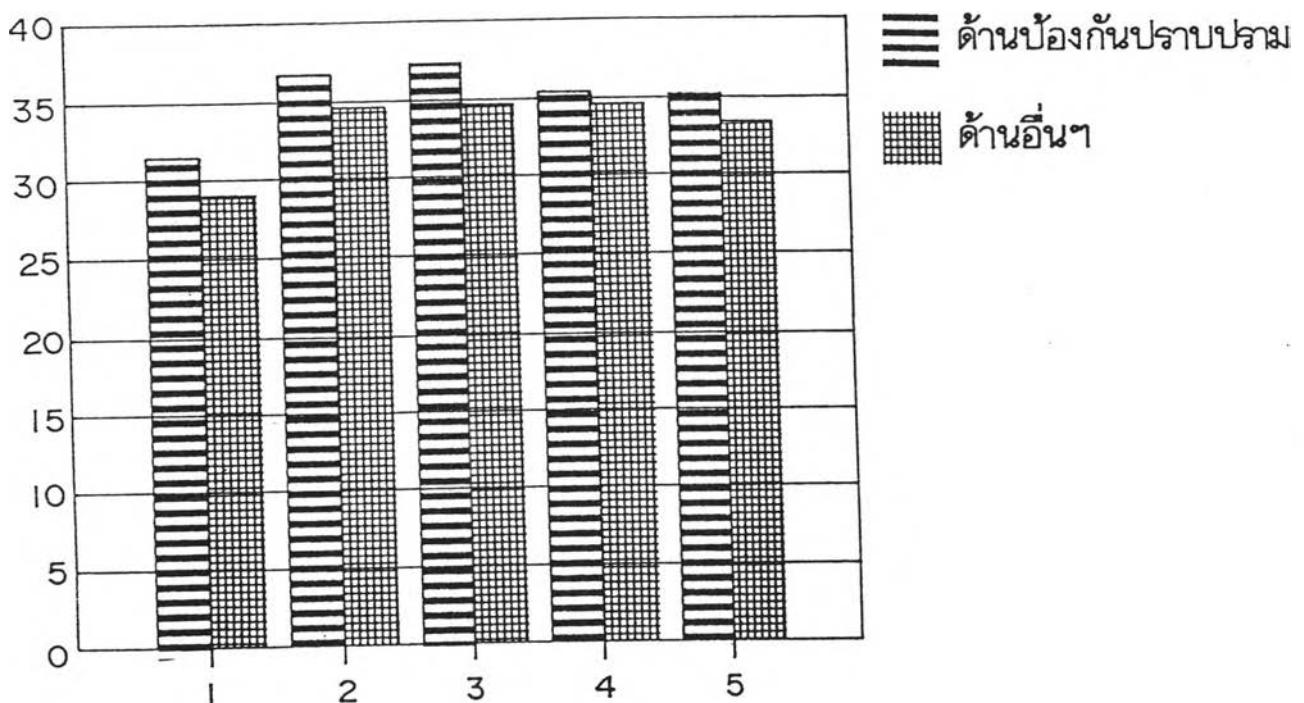
ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมือง จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ

ประเด็นความสนใจ/ความรู้ ทางการเมือง	สถานภาพการปฏิบัติงาน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	งานป้องกัน ปราบปราม	งานด้านอื่น	เฉลี่ย		
1. ความสนใจติดตามข่าวสาร ของบ้านเมือง	3.16	2.89	3.04	11.82	.0007
2. ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	3.67	3.45	3.57	16.23	.0001
3. ความรู้ความเข้าใจในบทบาท ของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.72	3.47	3.61	19.17	.0000
4. ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ทางการเมือง	3.54	3.46	3.50	1.73	.1897
รวม	3.51	3.34	3.42	16.07	.0001
จำนวน	130	112	242		

ตารางที่ 12 จากการนิจรรณาค่าคะแนนเฉลี่ยในสมมติฐานข้อที่ 1 ตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ฝ่ายป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม จะมีความสนใจทางการเมืองมากกว่าตำรวจที่ไม่ได้ปฏิบัติด้าน

ป้องกันปราบปรามอาชญากรรม พบว่าข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปรามมีแนวโน้มของค่าคะแนนความสนใจติดตามข่าวสารทางการเมืองจากหนังสือพิมพ์ค่าเฉลี่ยสูงถึง 3.16 ขณะที่ค่าเฉลี่ยของงานด้านอื่น ๆ เพียง 2.89 ความรู้ความสนใจในการเลือกตั้ง ตำรวจที่ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 3.67 งานด้านอื่น มีค่าเฉลี่ย 3.45 ส่วนความรู้ความเข้าใจในบทบาทของฝ่ายนิติบัญญัตินั้น ตำรวจที่ทำหน้าที่ป้องกันปราบปรามมีค่าเฉลี่ยสูงถึง 3.72 ตำรวจด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.47 ทั้ง 3 ข้อที่กล่าวมา มีค่าที่ยอมรับได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับต่ำกว่า .05 ยกเว้นความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ที่พบว่าความแตกต่างกันของตำรวจทั้ง 2 กลุ่มนั้นมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันเล็กน้อย ตำรวจที่ทำหน้าที่ทางด้านป้องกันและปราบปราม มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.54 และตำรวจด้านอื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.46 ซึ่งมีความแตกต่างกันเล็กน้อย และไม่มีนัยสำคัญทางสถิติแต่ถ้าพิจารณาในภาพรวมทั้งหมด ของตารางที่ 12 จะพบว่าตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปราม ส่วนใหญ่มีความสนใจและมีความรู้ทางการเมืองสูงกว่าข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านอื่น ตำรวจที่ทำหน้าที่ป้องกันและปราบปรามมีค่าเฉลี่ย 3.5 และตำรวจที่ทำงานด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ย 3.34 และความสัมพันธ์ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับต่ำกว่า .05 จึงยอมรับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ตั้งไว้ (ดูแผนภูมิที่ 1)

แผนภูมิที่ 1 แสดงความแตกต่างเรื่องความสนใจ และความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ของตำรวจที่ปฏิบัติด้านป้องกันและปราบปรามและตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านอื่น

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมือง ของข้าราชการตำรวจ จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน และอายุ

ประเด็นความสนใจ/ความรู้ ทางการเมือง	อายุต่ำกว่า 36 ปี		อายุ 36 ปีขึ้นไป		รวม
	งาน ปป.	งานอื่นๆ	งาน ปป.	งานอื่นๆ	
1. การติดตามข่าวสารของบ้านเมือง	3.23*	3.05*	3.10*	3.61*	3.04
2. ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	3.63	3.47	3.71*	3.42*	3.57
3. ความรู้ความเข้าใจในบทบาทของ ฝ่ายนิติบัญญัติ	3.76*	3.52*	3.69*	3.36*	3.61
4. ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ทางการเมือง ในช่วง ระยะเวลาต่าง ๆ	3.46	3.54	3.45	3.53	3.50
รวม	3.52	3.40	3.49*	3.23*	3.43
จำนวน	64	72	66	40	242

* หมายถึง ค่าเฉลี่ยมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่าระดับ .05

ตารางที่ 13 เมื่อนำอายุเข้ามาพิจารณาพร้อมด้วยในฐานะตัวแปรควบคุม ดังที่ปรากฏ จะพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจและความรู้ทางการเมืองกับสถานภาพการปฏิบัติงานของ ข้าราชการตำรวจมีแบบแผนความสัมพันธ์ที่ไม่แตกต่างไปจากตารางที่ 12 กล่าวคือ ทั้งในกลุ่ม ข้าราชการตำรวจที่มีอายุน้อย (ต่ำกว่า 36 ปี) ตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามมีคะแนนเฉลี่ย 3.52 ตำรวจฝ่ายอื่น ๆ มีความสนใจและความรู้ทางการเมืองมีคะแนนเฉลี่ย 3.40 ส่วน ตำรวจที่มีอายุมาก (อายุมากกว่า 36 ปีขึ้นไป พบว่าตำรวจฝ่ายป้องกันปราบปรามมีคะแนนเฉลี่ย 3.49 และตำรวจที่ทำหน้าที่ด้านอื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ย 3.23 จากการควบคุมอายุตำรวจทั้ง 2 กลุ่มนั้น ต่างก็พบว่าตำรวจผู้ทำหน้าที่ด้านป้องกันปราบปรามมีความสนใจและมีความรู้ทางการเมืองสูงกว่าตำรวจที่ทำงานด้านอื่น ๆ ข้อค้นพบที่เท่ากับเป็นการยืนยันความสัมพันธ์ตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมือง ของข้าราชการตำรวจ จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน และระดับการศึกษา

ประเด็นความสนใจ/ความรู้ ทางการเมือง	มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		รวม
	งาน ปป.	งานอื่นๆ	งาน ปป.	งานอื่นๆ	
1. การติดตามข่าวสารของบ้านเมือง	3.14 [*]	2.81 [*]	3.41	3.32	3.04
2. ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	3.71 [*]	3.44 [*]	3.57	3.44	3.57
3. ความรู้ความเข้าใจในบทบาทของ ฝ่ายนิติบัญญัติ	3.75 [*]	3.43 [*]	3.65	3.60	3.61
4. ความสนใจเกี่ยวกับการเปลี่ยน แปลงทางการเมือง ในช่วง ระยะเวลาต่าง ๆ	3.48	3.53	3.55 [*]	3.36 [*]	3.50
รวม	3.50 [*]	3.30 [*]	3.56	3.43	3.43
จำนวน	111	96	19	16	242

* หมายถึง ค่าเฉลี่ยมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่าระดับ .05

หมายเหตุ ระดับการศึกษา จัดกลุ่มดังนี้

- มัธยมศึกษา ได้แก่ ม.ศ.3 และ ม.ศ.5 หรือเทียบเท่า
- อุดมศึกษา ได้แก่ ปวส. ปกศ.สูง หรือเทียบเท่า และปริญญาตรี

ตารางที่ 14 เมื่อใช้ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรควบคุม ก็ยังคงปรากฏว่า ตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันปราบปรามส่วนใหญ่มีความสนใจและมีความรู้ทางการเมืองสูงกว่าตำรวจที่ทำงานด้านอื่น ทั้งในกลุ่มข้าราชการตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่ำ (มัธยมศึกษา) ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยของตำรวจป้องกันปราบปรามและคะแนนเฉลี่ยของตำรวจด้านอื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ย 3.50 และ 3.30 ตามลำดับ ส่วนตำรวจที่มีระดับการศึกษาสูง (อุดมศึกษา) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มผู้ที่ระดับมัธยมศึกษาจะปรากฏผลดังกล่าวชัดเจนมาก คือ ตำรวจป้องกันปราบปรามมีคะแนนเฉลี่ย 3.56 และตำรวจด้านอื่น ๆ มีคะแนนเฉลี่ย 3.43 ส่วนกลุ่มตำรวจที่จบระดับอุดมศึกษาถึงแม้จะพบว่าความเชื่อมั่นดังกล่าว ส่วนใหญ่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติก็ตาม แต่ทิศทางของความเชื่อมั่นมีแนวโน้มไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากข้อมูลในตาราง 14 สรุปได้ว่า ข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันปราบปรามมีความสนใจและมีความรู้ทางการเมืองสูงกว่าข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านอื่นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และแม้ว่าจะใช้ตัวแปรอายุ และระดับการศึกษาเป็นตัวแปรควบคุม ผลการศึกษาส่วนใหญ่ก็ยังคงยืนยันความเชื่อมั่นตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปจากการศึกษาความเชื่อมั่นของความสนใจ ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของตำรวจชั้นประทวน กับสถานภาพการปฏิบัติงาน พบว่า ตำรวจที่ทำงานด้านป้องกัน และปราบปรามมีความสนใจและเข้าใจความรู้ทางการเมืองมากกว่าตำรวจที่ทำงานด้านอื่น ๆ โดยตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปรามมีความสนใจและเข้าใจความรู้ทางการเมืองในเรื่องการติดตามข่าวสาร การเลือกตั้ง และเข้าใจในบทบาทนิติบัญญัติ โดยมีตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันปราบปรามมีค่าเฉลี่ย 3.51 ตำรวจที่ทำงานด้านอื่นมีค่าเฉลี่ย 3.34 (ตารางที่ 12) โดยตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปรามส่วนใหญ่มีความสนใจและมีความรู้ทางการเมืองมากกว่าตำรวจที่ทำงานด้านอื่น มีความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ถึงแม้จะมีการควบคุมอายุและการศึกษา แบบแผนความเชื่อมั่นยังคงเหมือนเดิมจึงยอมรับสมมติฐาน ข้อ 1

ตอนที่ 3 จะเป็นการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ตำรวจที่มีความสนใจทางการเมืองย่อมปฏิบัติงานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่าตำรวจที่ขาดความสนใจทางการเมือง

ตำรวจที่ปฏิบัติงานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรม ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจำนวน 130 คน การที่จะพิจารณาว่าตำรวจมีประสิทธิภาพในการทำงานหรือไม่ นิยามจากความดี ความชอบในการได้ขึ้นเงินเดือนหรือการถูกลดเงินเดือน และนิยามจากการเคยถูกร้องเรียนหรือถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือเคยต้องคดีอาญาหรือไม่ โดยนิยามย้อนหลัง 7 ปี ตั้งแต่ พ.ศ. 2526-2533

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมือง ของข้าราชการตำรวจที่ทำงาน ป้องกันปราบปราม จำแนกตามการเคยถูกร้องเรียน หรือถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือเคยต้องคดีอาญา ตั้งแต่ พ.ศ. 2526-2533

ประเด็นความรู้/ความสนใจ ทางการเมือง	การเคยถูกร้องเรียนฯ			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	เคย	ไม่เคย	เฉลี่ย		
1. ความสนใจติดตามข่าวสาร ของบ้านเมือง	3.43	3.14	3.16	3.18	.0768
2. ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	3.51	3.69	3.67	1.92	.1679
3. ความรู้ความเข้าใจในบทบาท ของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.61	3.74	3.73	.76	.3852
4. ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ทางการเมือง	3.44	3.68	3.46	2.76	.0975
รวม	3.50	3.56	3.51	.39	.5334
จำนวน	12	118	130		

ตารางที่ 15 จากการพิจารณา การปฏิบัติงานของตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปราม พบว่าข้าราชการตำรวจที่ไม่เคยถูกร้องเรียนจะมีความสนใจและมีความรู้ทางการเมืองสูงกว่าข้าราชการตำรวจที่เคยถูกร้องเรียน คือ ตำรวจที่เคยถูกร้องเรียน มีค่าเฉลี่ยความสนใจและความรู้ทางการเมือง 3.50 และตำรวจที่ไม่เคยถูกร้องเรียน มีค่าความสนใจความรู้ทางการเมือง 3.56 แต่ความแตกต่างดังกล่าวไม่ชัดเจน จึงไม่อาจยืนยันได้ว่าตำรวจที่เคยถูกร้องเรียน และตำรวจที่ไม่เคยถูกร้องเรียนมีความสนใจทางการเมืองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เพราะค่าเฉลี่ยความแตกต่างกันคือที่ได้คือ .5334 ซึ่งเป็นค่าที่ต่ำกว่าที่จะยอมรับได้ จึงไม่อาจจะยอมรับสมมติฐานข้อนี้ได้

สำหรับตารางที่ 15 นั้นไม่ได้ นำอายุและการศึกษาเข้ามาเป็นตัวแปรควบคุม ก็เพราะว่าจำนวนตัวอย่างในกลุ่มของ "ผู้ที่เคยถูกร้องเรียน (มีเพียง 12 รายเท่านั้น) ซึ่งหากจะนำเอาจำนวนมากระจายตามหมวดอายุหรือการศึกษาแล้ว คงจะยืนยันอะไรได้ไม่แน่นอนนักและเราจะสรุปผลไม่ได้เลยจากจำนวนตัวอย่างเพียงเล็กน้อยแค่นี้

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมือง ของข้าราชการตำรวจที่ทำงาน
ป้องกันปราบปราม จำแนกตามการเคยถูกดัดชั้นเงินเดือนประจำปี ตั้งแต่
พ.ศ. 2526-2533

ประเด็นความรู้/ความสนใจ ทางการเมือง	การเคยถูกดัดชั้นเงินเดือน			F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	เคย	ไม่เคย	เฉลี่ย		
1. ความสนใจติดตามข่าวสาร ของบ้านเมือง	3.13	3.17	3.16	.09	.7705
2. ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	3.56	3.69	3.67	1.48	.2265
3. ความรู้ความเข้าใจในบทบาท ของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.59	3.74	3.73	1.83	.1784
4. ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง ทางการเมือง	3.53	3.45	3.46	.37	.5433
รวม	3.45	3.51	3.51	.65	.4207
จำนวน	18	112	130		

ตารางที่ 16 พบว่าข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันปราบปราม ซึ่งไม่เคยถูกดัดชั้นเงินเดือนเฉลี่ยในรอบ 7 ปี มีแนวโน้มที่จะสนใจหรือมีความรู้สูงกว่าเล็กน้อย กลุ่มข้าราชการตำรวจที่เคยถูกดัดชั้นเงินเดือน โดยกลุ่มข้าราชการตำรวจที่ไม่เคยดัดชั้นเงินเดือน มีความสนใจและความรู้ความเข้าใจทางการเมืองมีคะแนนเฉลี่ย 3.51 และข้าราชการตำรวจที่เคยถูกดัดชั้นเงินเดือนมีคะแนนเฉลี่ย 3.45 แต่เมื่อนิยามพิจารณาในภาพรวมแล้ว พบว่าความสนใจและความรู้

ทางการเมือง ของตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันปราบปราม ทั้งที่เคย และไม่เคยถูกดักเงิน
เดือน มีความสัมพันธ์ที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ

จากความสัมพันธ์ดังกล่าวนี้จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2 ที่กล่าวว่าตำรวจที่ทำงานด้าน
ป้องกันปราบปรามที่มีความสนใจความรู้ความเข้าใจทางการเมืองจะปฏิบัติหน้าที่ได้มีประสิทธิภาพ
ได้ดีกว่าผู้ที่ไม่มีความสนใจความรู้ความเข้าใจทางการเมือง

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมือง ของข้าราชการตำรวจที่ทำงาน
ป้องกันปราบปราม จำแนกตามการเคยถูกดักเงินเดือนประจำปี ในรอบ 7 ปี
ที่ผ่านมาและอายุ

ความสนใจ/ความรู้ทาง การเมืองในประเด็นต่าง ๆ	อายุต่ำกว่า 36 ปี		อายุ 36 ปีขึ้นไป		เฉลี่ย รวม
	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย	
1. การติดตามข่าวสาร ของบ้านเมือง	3.05*	3.26*	3.21	3.09	3.16
2. ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	3.50	3.64	3.61	3.73	3.67
3. ความรู้ความเข้าใจในบทบาท ของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.64	3.78	3.53	3.72	3.73
4. ความสนใจที่เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ	3.50	3.46	3.56	3.44	3.46
เฉลี่ยรวม	3.42	3.54	3.48	3.49	3.51
จำนวน	9	55	9	57	130

* หมายถึง ค่าเฉลี่ยมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่าระดับ .05

ตารางที่ 17 เมื่อนำอายุมาพิจารณาพร้อมด้วยในฐานะตัวแปรควบคุมดังที่ปรากฏ จะพบความสัมพันธ์ระหว่างความสนใจและความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปรามที่เคยถูกลดชั้นเงินเดือนประจำปี ในรอบ 7 ปีที่ผ่านมาโดยพบว่า ตำรวจที่ทำหน้าที่ด้านการป้องกันปราบปราม มีแบบแผนความสัมพันธ์เหมือน (ตารางที่ 16) กล่าวคือ ตำรวจที่อายุ 36 ปี ตำรวจกลุ่มที่ไม่เคยถูกลดชั้นเงินเดือน มีค่าเฉลี่ย 3.54 และกลุ่มที่เคยถูกลดชั้นเงินเดือน มีค่าเฉลี่ย 3.42 ส่วนตำรวจที่อายุ 36 ปีขึ้นไป ตำรวจกลุ่มที่เคยถูกลดชั้นเงินเดือน มีค่าเฉลี่ย 3.48 และกลุ่มที่เคยถูกลดชั้นเงินเดือนมีค่าเฉลี่ย 3.49 จากการควบคุมอายุตำรวจทั้ง 2 กลุ่ม ต่างกันพบว่าตำรวจที่ทำหน้าที่ด้านป้องกันและปราบปรามที่ไม่เคยถูกลดชั้นเงินเดือนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเล็กน้อยกับตำรวจที่ทำหน้าที่ด้านป้องกันและปราบปราม แต่ความแตกต่างดังกล่าวนี้ไม่อาจยืนยันได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมือง ของข้าราชการตำรวจที่ทำงาน
ป้องกันและปราบปราม จำแนกตามการเคยถูกดชั้นเงินเดือนประจำปี ในรอบ
7 ปีที่ผ่านมาและระดับการศึกษา

ความสนใจ/ความรู้ทาง การเมืองในประเด็นต่าง ๆ	มัธยมศึกษา		อุดมศึกษา		เฉลี่ย รวม
	เคย	ไม่เคย	เคย	ไม่เคย	
1. การติดตามข่าวสาร ของบ้านเมือง	3.11	3.14	3.31	3.32	3.16
2. ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	3.53 [*]	3.74 [*]	3.79	3.40	3.67
3. ความรู้ความเข้าใจในบทบาท ของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.61	3.77	3.42	3.62	3.73
4. ความสนใจที่เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ	3.56	3.47	3.25	3.37	3.46
เฉลี่ยรวม	3.45	3.53	3.44	3.45	3.51
จำนวน	16	95	2	17	130

* หมายถึง ค่าเฉลี่ยมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติต่ำกว่าระดับ .05

ตารางที่ 18 เมื่อใช้ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรควบคุมในการศึกษาความสนใจความรู้ทางการเมืองของตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปราม พบความสัมพันธ์ในรูปแบบเดิมดัง (ตารางที่ 17) ตำรวจที่ทำหน้าที่ด้านป้องกันและปราบปราม กลุ่มที่มีการศึกษาค่า (มัธยมศึกษา) ตำรวจกลุ่มที่ไม่เคยถูกร้องเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.53 และตำรวจที่เคยถูกร้องเรียนมีค่าเฉลี่ย 3.45 และตำรวจกลุ่มที่มีการศึกษาสูง (อุดมศึกษา) ตำรวจกลุ่มที่ไม่เคยถูกร้องเรียนมีค่าเฉลี่ย : 3.45 ซึ่งมีความแตกต่างกันเล็กน้อยกับกลุ่มตำรวจที่เคยถูกร้องเรียน ซึ่งแบบแผนความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับตารางที่ 16

จึงสรุปได้ว่าถึงแม้จะใช้การศึกษาของตำรวจชั้นประทวนมาเป็นตัวแปรเข้าควบคุมความสัมพันธ์ ความสนใจความรู้ความเข้าใจทางการเมืองกับการผลการปฏิบัติงานของตำรวจนั้นไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมือง ของข้าราชการตำรวจที่ทำงาน
ป้องกันปราบปราม จำแนกตามจำนวนครั้งของการได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน
เกินกว่า 1 ขั้น ในรอบ 7 ปีที่ผ่านมา

ประเด็นความสนใจ/ความรู้ ทางการเมือง	จำนวนครั้งของการได้รับการเลื่อนขั้น เงินเดือนเกินกว่า 1 ขั้นในรอบ 7 ปี				F ratio	ระดับ นัยสำคัญ
	ไม่เคย	1-2 ครั้ง	3 ครั้ง+	เฉลี่ย		
1. ความสนใจติดตามข่าวสาร ของบ้านเมือง	3.16	3.16	3.18	3.16	.06	.9845
2. ความสนใจเกี่ยวกับการเลือกตั้ง	3.61	3.62	3.81	3.67	2.57	.0801
3. ความรู้ความเข้าใจในบทบาท ของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.64	3.74	3.78	3.73	.82	.4416
4. ความรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง	3.49	3.41	3.52	3.46	.63	.5319
รวม	3.48	3.48	3.57	3.51	1.11	.3343
จำนวน	37	57	36	130		

ตารางที่ 19 พบว่า ความสนใจ และความรู้ทางการเมืองของตำรวจชั้นประทวน เกี่ยวกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน พบว่า ข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปราม ที่เคยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเกิน 1 ขั้น ตั้งแต่ 3 ครั้งขึ้นไป ในรอบ 7 ปี นั้นมีค่าเฉลี่ยความสนใจทางการเมืองเท่ากับ 3.57 ส่วนข้าราชการตำรวจที่ไม่เคยเลื่อนขั้น และได้รับการเลื่อนขั้น 1-2 ครั้งนั้นมีค่าเฉลี่ยความสนใจทางการเมืองเท่ากับ 3.48 ซึ่งมีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกันมาก เมื่อนิยามจากค่านัยสำคัญทางสถิติเกินจากจุดที่กำหนดที่ได้ตกลงไว้ คือ ระดับ .33 จึงถือว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ความสนใจและความเข้าใจทางการเมืองของตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ด้านป้องกันและปราบปราม ไม่ได้มีผลต่อการเลื่อนขั้นเงินเดือนของตำรวจด้านป้องกันและปราบปรามของตำรวจชั้นประทวน เพราะค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างที่ได้นั้นเกินกว่าระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมุติฐาน

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ยของความรู้/ความเข้าใจทางการเมือง ของข้าราชการตำรวจที่ทำงาน
ป้องกันปราบปราม จำแนกตามการเคยได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนเกินกว่า 1 ชั้น
ในรอบ 7 ปี และอายุ

ความสนใจ/ความรู้ทาง การเมืองในประเด็นต่าง ๆ	อายุต่ำกว่า 36 ปี			อายุ 36 ปีขึ้นไป			รวม
	ไม่เคย ครั้ง	เคย 1-2 ครั้ง	เคย 3 ขึ้นไป	ไม่เคย ครั้ง	เคย 1-2 ครั้ง	เคย 3 ขึ้นไป	
1. การติดตามข่าวสาร ของบ้านเมือง	3.20	3.21	3.28	3.05	3.13	3.08	3.16
2. ความสนใจเกี่ยวกับ การเลือกตั้ง	3.57*	3.55*	3.79*	3.69	3.66	3.82	3.67
3. ความรู้ความเข้าใจใน บทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.69	3.80	3.81	3.53*	3.71*	3.75*	3.69
4. ความรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ	3.46	3.37	3.58	3.55	3.43	3.46	3.46
รวม	3.48	3.48	3.62	3.45	3.48	3.53	3.51
จำนวน	25	21	18	11	36	19	130

* หมายถึง ค่าเฉลี่ยมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ต่ำกว่าระดับ .05

ตารางที่ 20 เมื่อนำอายุซึ่งเป็นตัวแปรควบคุมมาพิจารณา ความสนใจทางการเมืองของตำรวจที่ทำหน้าที่ด้านป้องกันและปราบปรามที่เคยได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเกินกว่า 1 ขั้นในรอบ 7 ปี พบว่า ตำรวจที่ทำหน้าที่ด้านป้องกันและปราบปราม มีอายุต่ำกว่า 36 ปี กลุ่มที่เคยได้รับเงินเดือนเกินกว่า 3 ครั้งขึ้นไป มีความสนใจและความรู้ความเข้าใจมากกว่าที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.62 ส่วนกลุ่มตำรวจที่มีอายุเกิน 36 ปีขึ้นไป พบว่ากลุ่มที่เคยได้รับเงินเดือนเกินกว่า 3 ครั้งขึ้นไป มีความสนใจทางการเมืองมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย 3.53 ซึ่งแบบแผนความสัมพันธ์นี้คล้ายคลึงกับ (ตารางที่ 19)

จึงสรุปได้ว่า ถึงแม้จะใช้อายุเป็นตัวแปรควบคุมตำรวจด้านป้องกันและปราบปรามที่มีความสนใจความรู้ความเข้าใจทางการเมือง ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับการเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่อย่างใด เพราะค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันเกินกว่าระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ยของความสนใจ/ความรู้ทางการเมือง ของข้าราชการตำรวจที่ทำงาน
ป้องกันปราบปราม จำแนกตามการเคยได้รับขึ้นเงินเดือนเกินกว่า 1 ชั้น
ในรอบ 7 ปี (พ.ศ.2526-2533) และระดับการศึกษา

ความสนใจ/ความรู้ทาง การเมืองในประเด็นต่าง ๆ	มัธยมศึกษา			อุดมศึกษา			รวม
	ไม่เคย ครั้ง	เคย 1-2 ครั้ง	เคย 3 ครั้งขึ้นไป	ไม่เคย ครั้ง	เคย 1-2 ครั้ง	เคย 3 ครั้งขึ้นไป	
1. การติดตามข่าวสาร ของบ้านเมือง	3.11	3.15	3.15	3.33	3.27	3.28	3.16
2. ความสนใจเกี่ยวกับ การเลือกตั้ง	3.65*	3.65*	3.86*	3.46	3.42	3.44	3.67
3. ความรู้ความเข้าใจใน บทบาทของฝ่ายนิติบัญญัติ	3.61*	3.75	3.85*	3.77*	3.63*	3.29*	3.73
4. ความรู้เกี่ยวกับการ เปลี่ยนแปลงทางการเมือง ในช่วงระยะเวลาต่าง ๆ	3.49	3.45	3.52	3.47	3.08	3.50	3.46
รวม	3.46	3.50	3.60	3.40	3.35	3.50	3.51
จำนวน	28	51	32	8	6	5	130

* หมายถึง ค่าเฉลี่ยมีค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ต่ำกว่าระดับ .05

ตารางที่ 21 เมื่อใช้ระดับการศึกษาเป็นตัวแปรควบคุม ก็ยังปรากฏว่าตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปราม ที่เคยได้รับเงินเดือนเกินกว่า 3 ขั้นขึ้นไป ในรอบ 7 ปี ในกลุ่มข้าราชการตำรวจที่มีระดับการศึกษาต่ำ (มัธยมศึกษา) ตำรวจที่ทำหน้าที่ป้องกันปราบปราม กลุ่มที่เคยได้รับเงินเดือนเกินกว่า 3 ครั้ง ในรอบ 7 ปี มีค่าเฉลี่ย 3.60 และในกลุ่มข้าราชการตำรวจที่มีระดับการศึกษาสูง (อุดมศึกษา) ตำรวจที่เคยได้รับเงินเดือนเกินกว่า 3 ครั้ง ในรอบ 7 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ 3.50 ซึ่งมีแบบแผนเดียวกับตารางที่ 8

จากข้อมูลในตารางที่ 21 ถึงแม้จะใช้ระดับการศึกษาเป็นตัวควบคุม พบว่าข้าราชการตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปราม กลุ่มที่เคยได้รับเงินเดือนเกินกว่า 3 ครั้งในรอบ 7 ปี มีความสนใจและมีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองสูงกว่ากลุ่มอื่น พบว่าความสัมพันธ์ของความสนใจและความรู้ความเข้าใจทางการเมืองกับระดับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนมีความสัมพันธ์ที่ไม่แตกต่างกันในทางสถิติ ซึ่งเป็นไปทิศทางเดียวกับ (ตารางที่ 19)

สรุป จากการได้พิสูจน์สมมติฐานข้อที่ 2 นั้นพบว่า ตำรวจที่มีความสนใจทางการเมืองย่อมปฏิบัติงานด้านป้องกันปราบปรามอาชญากรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงกว่าตำรวจที่ขาดความสนใจทางการเมืองนั้นไม่เป็นความจริง แม้จะพบว่า ตำรวจที่ทำงานด้านป้องกันและปราบปรามที่ไม่เคยถูกร้องเรียนหรือถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือเคยต้องคดีอาญาตั้งแต่ พ.ศ. 2526-2533 พบว่าค่าเฉลี่ยของตำรวจที่ไม่เคยถูกร้องเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 3.56

การพิจารณาจากตำรวจที่เคยและไม่เคยถูกลดขั้นเงินเดือนนั้น พบว่า ตำรวจกลุ่มที่ไม่เคยถูกลดขั้นเงินเดือนมีค่าเฉลี่ยคะแนนความสนใจ 3.51 ซึ่งค่าคะแนนเฉลี่ยนั้นสูงกว่าตำรวจกลุ่มที่เคยถูกลดขั้นเงินเดือนเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ถึงแม้จะใช้ตัวแปรทางด้านอายุ และการศึกษา เข้าไปควบคุมก็พบความสัมพันธ์ในรูปแบบเดิม

ส่วนการพิจารณาจากตำรวจที่เคยได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนเกินกว่า 1 ขั้น ในรอบ 7 ปีที่ผ่านมา นั้น พบว่าตำรวจที่ได้รับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนเกินกว่า 1 ขั้น ในรอบ 7 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3.57 ถึงแม้จะมีการควบคุมอายุ และการศึกษา ก็ยังพบแบบแผนความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

จากประเด็นที่ยกขึ้นมาทั้ง 3 ประเด็นกล่าวนี้ สรุปได้ว่าความสัมพันธ์ของความสนใจ และความรู้ความเข้าใจทางการเมืองของตำรวจชั้นประทวนที่ทำหน้าที่ด้านการป้องกันและปราบปรามกับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของตำรวจนั้นไม่แตกต่างกัน อย่างเห็นชัดเจน แต่เมื่อนำค่าเฉลี่ยความแตกต่างที่ได้จากประเด็นทั้ง 3 นั้น พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างกันเกินจากที่ระดับ 0.05 จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อ 2

ในคอนต่อไปจะเป็นบทสรุปที่กล่าวถึง เรื่องราวความสนใจทางการเมืองของตำรวจชั้นประทวนที่สังกัดนครบาล